

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1004/71

af 14. maj 1971

om fastsættelse af de for ikke-raffinerede olivenolier gældende importafgifter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om etablering af en fælles markedsordning for fedtstoffer¹⁾, som ændret senest ved forordning (EØF) nr. 2554/70²⁾, særlig artikel 13, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning nr. 162/66/EØF af 27. oktober 1966 om samhandelen med fedtstoffer mellem Fællesskabet og Grækenland³⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

Kriterierne og de nærmere regler for bestemmelsen af den i forordning nr. 136/66/EØF, artikel 13, nævnte cif-pris og af den i forordning nr. 162/66/EØF, artikel 3, nævnte franko grænse-pris på de olivenolier, som ikke har gennemgået en raffineringssproces, og de kriterier, der vedrører fastsættelsen af de for disse produkter gældende importafgifter, er fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1775/69 af 8. september 1969⁴⁾;

den importafgift, der gælder for indførslen fra tredjelande og for indførslen af de olier, som ikke i deres helhed udvindes i Grækenland, eller ikke transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, beregnes ved hjælp af en cif-pris; denne pris skal bestemmes på grundlag af de gunstigste indkøbsmuligheder på verdensmarkedet;

den importafgift, der gælder for indførslen af olie, som ikke har gennemgået en raffineringssproces, og som i sin helhed udvindes af oliven, høstet i Grækenland, og transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, beregnes ved hjælp af en franko grænse-pris,

som bestemmes på grundlag af de gunstigste indkøbsmuligheder på det græske marked; denne sidste pris bør bestemmes efter de samme kriterier som dem, der gælder for fastlæggelsen af cif-prisen;

til bestemmelsen af cif-prisen og af franko grænse-prisen bør Kommissionen tage hensyn til alle de tilbud, der gives på verdensmarkedet og på det græske marked, og som Kommissionen får kendskab til; Kommissionen må, hvis sådanne tilbud mangler, eller hvis de ikke er repræsentative, tage hensyn til de tilbud på importeret olivenolie, som gives på Fællesskabets marked; i mangel af disse sidste tilbud er det formålstjenligt at beregne cif-prisen og franko grænse-prisen på grundlag af priserne på de interne markeder i de vigtigste producerende og eksporterende tredjelande såvel som på det græske marked, for så vidt som priserne svarer til virkelige eksportmuligheder; i mangel af disse priser bør der tages hensyn til dem, der har ligget til grund for beregningen af den foregående importafgift;

der tages ikke hensyn til tilbud, der vedrører produkter, som på grund af deres mængde, kvalitet eller udstyr ikke anses som repræsentative, eller til angivelser vedrørende langfristede tilbud, som ikke svarer til markedssituationen for produkter, der kan gøres til genstand for en øjeblikkelig afsætning;

cif-prisen og franko grænse-prisen skal bestemmes for et grænseovergangssted i Fællesskabet; lyder de tilbud, der tages i betragtning, på et andet grænseovergangssted, skal de reguleres under hensyntagen til transport- og forsikringsomkostningerne; desuden bør der fastsættes de nødvendige kriterier for at føre de priser, der refererer til tilbud på Fællesskabets marked, på de interne markeder i de vigtigste producerende og eksporterende tredjelande samt på det græske marked, tilbage til cif- eller franko grænse-pris-niveauet;

der må fastsættes regler for regulering af tilbud på produkter, som tilbydes på anden måde end leveret »in bulk«; der må også fastsættes regler for regulering af accepterede tilbud, således at eventuelle forskelle i forhold til den betegnelse eller den kvalitet, for hvilken tærskelprisen er fastsat, kan udignes; udigningskoefficienterne for de forskellige betegnelser og kvali-

¹⁾ EFT nr. 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.

²⁾ EFT nr. L 275 af 19.12.1970, s. 5.

³⁾ EFT nr. 197 af 29.10.1966, s. 3393/66.

⁴⁾ EFT nr. L 228 af 9.9.1969, s. 7.

teter af de olivenolier, som ikke har gennemgået en raffineringsproces, er blevet fastsat ved Kommissionens forordning nr. 172/66/EØF af 5. november 1966¹⁾;

cif-prisen kan efter forskrifterne i forordning nr. 136/66/EØF, artikel 13, stk. 3, ikke tages i betragtning ved visse tilbud; der er intet til hinder for, at de for cif-prisen gældende kriterier også kan anvendes på den i den pågældende bestemmelse nævnte pris, hvad angår de ovennævnte reguleringer;

importafgifterne må fastsættes, hver gang det viser sig nødvendigt på grund af svingningerne i de faktorer, der tjener som grundlag for beregningen af dem; det er dog hensigtsmæssigt at opstille et kriterium for, hvor hyppigt disse fastsættelser mindst skal foretages; det forekommer tilstrækkeligt, at en importafgift sættes i kraft mindst en gang om ugen;

de i denne forordning fastsatte forholdsregler er i overensstemmelse med den af Forvaltningskomiteen for fedtstoffer afgivne udtalelse,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning finder anvendelse på bestemmelsen af den i forordning nr. 136/66/EØF, artikel 13, stk. 2, nævnte cif-pris og af den i forordning nr. 162/66/EØF, artikel 3, nævnte franko grænse-pris samt på fastsættelsen af de for indførsel af ikke-raffinerede olivenolier gældende importafgifter.

Artikel 2

1. Kommissionen fastsætter de i artikel 1 nævnte priser på grundlag af de gunstigste faktiske indkøbsmuligheder under hensyntagen til alle de tilbud, som fremsættes henholdsvis på verdensmarkedet og på det græske marked på olivenolier, der henhører under punkterne 1 og 4 i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF, og som den får kendskab til gennem medlemsstaterne eller gennem egne kanaler. I denne forordning forstås ved »tilbud« olivenolietilbud og -noteringer.

2. Udelukket er imidlertid:

- tilbud på varer, som ikke kan leveres inden 30 dage efter fastsættelsen af importafgiften;
- tilbud, som Kommissionen på grundlag af den almindelige prisudvikling eller de foreliggende oplysninger ikke kan anse for repræsentative for markedets virkelige tendens;
- tilbud, der lyder på mindre end 10 tons;
- tilbud på varer i emballage med 20 kg eller derunder;

– tilbud på olivenolier til belysningsbrug, hvis indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyrer, er højere end 8 g pr. 100 g;

– tilbud på olier af presserester af oliven, hvis indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, er højere end 30 g pr. 100 g.

3. Ved fastsættelsen af cif-prisen er de i forordning nr. 136/66/EØF, artikel 13, stk. 3, nævnte tilbud ligeledes udelukket.

Artikel 3

1. I mangel af de i artikel 2, stk. 1, nævnte tilbud eller i tilfælde af, at disse tilbud i henhold til artikel 2, stk. 2, ikke kan komme i betragtning, tager Kommissionen hensyn til alle de tilbud, der afgives på Fællesskabets engrosmarkeder, som er repræsentative for indførslen af de i artikel 2, stk. 1, anførte olier, som indføres fra verdensmarkedet og fra det græske marked.

2. I mangel af de i artikel 2, stk. 1, og i det foregående stykke nævnte tilbud eller i tilfælde af, at disse tilbud i henhold til artikel 2, stk. 2, ikke kan komme i betragtning, tager Kommissionen med henblik på fastsættelse af cif-prisen og af franko grænse-prisen hensyn til de for eksportmulighederne repræsentative priser, der gælder på det interne marked i de vigtigste producerende og eksporterende tredjelande såvel som på det græske marked.

Artikel 4

1. Lyder tilbudet på »c & f«, forhøjes beløbet med 1 %.

Er tilbuddet et cif-tilbud, men afgivet for et andet grænseovergangssted end Imperia, berigtiger Kommissionen det under hensyntagen til transport- og forsikringsomkostningerne.

Hvis tilbudene er fas-, fob- eller andre tilbud, forhøjes beløbene med transport- og forsikringsomkostningerne fra indskibnings- eller afsendelsesstedet til det ovennævnte grænseovergangssted og, når det drejer sig om fas-tilbud, med afsendelsesomkostningerne.

Hvis tilbudene fremsættes på Fællesskabets marked, formindskes beløbene med afsendelses- eller udlosningsomkostningerne, med de ved indførslen opkrævede skatter og afgifter samt eventuelt med transportomkostningerne og de øvrige omkostninger fra det sted, hvor cif- eller franko grænse-prisen gælder, og til det handelsled, for hvilket tilbudene er afgivet.

I de tilfælde, hvor artikel 3, stk. 2, anvendes, forhøjes priserne med afsætnings-, afsendelses-, transport- og forsikringsomkostningerne.

¹⁾ EFT nr. 202 af 7.11.1966, s. 3481/66.

2. Ved anvendelsen af denne artikel tager Kommissionen kun hensyn til de laveste afsætnings-, afsendelses-, transport- og forsikrings-, losnings- og viderebefordringsomkostninger, som den har kendskab til.

Artikel 5

1. Kommissionen fastsætter de i artikel 1 nævnte priser for varer leveret »in bulk«. Hvis olivenolien tilbydes på anden måde, regulerer Kommissionen dette tilbud ved at formindske det med den merværdi, som er en følge af den tilbudte vares tilstand og emballering og ved at forhøje det med de meromkostninger, der påføres importøren på grund af varens tilstand og emballering. Dersom den tilbudte olivenolie er en ikke-filtreret jomfruolie af kvalitet »extra«, »fin« eller »almindelig«, regulerer Kommissionen dette tilbud ved at forhøje det med et beløb, hvorved der tages hensyn til filtreringsomkostningerne.

2. De i forordning nr. 136/66/EØF, artikel 13, stk. 2, sidste afsnit, og i forordning nr. 162/66/EØF, artikel 3, stk. 2, nævnte reguleringer foretages ved hjælp af de i forordning nr. 172/66/EØF fastsatte udligningskoefficienter.

Artikel 6

Artiklerne 4 og 5 anvendes ved fastsættelsen af den i forordning nr. 136/66/EØF, artikel 13, stk. 3, nævnte pris.

Artikel 7

Hvis der ikke kan lægges noget tilbud til grund for fastsættelsen af cif-prisen og af franko grænse-prisen, opretholdes den pris, der dannede grundlag for den tidligere fastsatte importafgift.

Artikel 8

1. De i forordning nr. 136/66/EØF, artikel 13, og nr. 162/66/EØF, artikel 3, nævnte importafgifter fastsættes så ofte, det viser sig nødvendigt af hensyn til Fællesskabsmarkedets stabilitet, og således at det sikres, at de kan træde i kraft mindst en gang om ugen.

2. De tidligere fastsatte importafgifter opretholdes, når ændringen i beregningsfaktorerne i forhold til disse afgifter medfører en stigning eller et fald på mindre end 0,50 regningsenheder.

Artikel 9

Kommissionen giver medlemsstaterne meddelelse om størrelsen af de importafgifter, der skal opkræves, så snart disse er fastsat.

Artikel 10

Forordning (EØF) nr. 1775/69 ophæves.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 17. maj 1971.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 1971.

På Kommissionens vegne
Franco M. MALFATTI
Formand.